

Żądania strony skarżącej

- 1) Stwierdzenie, że Republika Portugalska uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 13 ust. 2 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych⁽¹⁾, nie ustanawiając i nie stosując planów działania spełniających wymogi określone w art. 13 wspomnianego rozporządzenia i nie przekazując ich niezwłocznie Komisji.
- 2) Obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 13 ust. 2 i 5 rozporządzenia nr 1143/2014 Republika Portugalska miała trzy lata, od chwili przyjęcia wykazu inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii („wykazu unijnego”), na ustanowienie, wdrożenie i przekazanie Komisji zestawu planów działania w celu rozwiązania kwestii priorytetowych dróg niezamierzonego przenoszenia i rozprzestrzeniania się tych gatunków na jej terytorium oraz w jej wodach morskich.

Republika Portugalska zidentyfikowała jedenaści priorytetowych dróg, które są objęte siedmioma projektami planów działania.

Niemniej Republika Portugalska nie wskazała przewidywanego terminu ukończenia i zatwierdzenia tych planów ani nie przekazała ich Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 317, s. 35.

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2023 r. – Komisja Europejska / Republika Łotewska

(Sprawa C-192/23)

(2023/C 173/39)

Język postępowania: łotewski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Hermes i I. Naglis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Łotewska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Republika Łotewska uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 13 ust. 2 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych⁽¹⁾, nie ustanawiając i nie stosując planów działania dla wszystkich zdefiniowanych priorytetowych dróg przenoszenia, a także nie przekazując ich niezwłocznie Komisji.
- Obciążenie Republiki Łotewskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 13 ust. 2 i 5 rozporządzenia nr 1143/2014 Republika Łotewska miała trzy lata, od chwili przyjęcia wykazu przez Unię, na ustanowienie, wdrożenie i przekazanie Komisji zestawu planów działania w celu rozwiązania kwestii priorytetowych dróg niezamierzonego przenoszenia i rozprzestrzeniania się inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii, określonych zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia nr 1143/2014. Komisja przyjęła wykaz, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia nr 1143/2014, w dniu 13 lipca 2016 r., w związku z czym trzyletni okres upłynął w dniu 13 lipca 2019 r.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia Łotwa zidentyfikowała co najmniej pięć priorytetowych dróg (drogi ogrodniczą, wtórnego przenoszenia i z akwariów – dla roślin, a także drogi wtórnego przenoszenia i ucieczki z obiektów izolowanych – dla zwierząt).

Niemniej Łotwa ustanowiła i przekazała Komisji plany działania jedynie dla jednej z tych zdefiniowanych priorytetowych dróg.

(¹) Dz.U. 2014, L 317, s. 35.

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2023 r. – Komisja Europejska/Republika Włoska

(Sprawa C-193/23)

(2023/C 173/40)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Hermes i G. Gattinara, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając i nie stosując planu działania lub zestawu planów działania w celu rozwiązania kwestii priorytetowych dróg przenoszenia i rozprzestrzeniania się inwazyjnych gatunków obcych i nie przekazując niezwłocznie tego planu lub zestawu planów Komisji, Republika Włoska uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 13 ust. 2 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych (¹),
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja opiera skargę na jedynym zarzucie, dotyczącym tego, że nie ustanawiając i nie wdrażając planu działania lub zestawu planów działania w celu rozwiązania kwestii priorytetowych dróg przenoszenia się inwazyjnych gatunków obcych i nie przekazując niezwłocznie tego planu lub zestawu planów Komisji, Republika Włoska uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 13 ust. 2 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych.

W szczególności, w dacie upływu terminu wskazanego w uzasadnionej opinii, a mianowicie w dniu 9 kwietnia 2022 r., strona pozwana ani nie ustanowiła, ani nie wdrożyła planu działania lub zestawu planów działania w celu rozwiązania kwestii priorytetowych dróg przenoszenia się inwazyjnych gatunków obcych, zgodnie z art. 13 ust. 2 tego rozporządzenia, ani nie przekazała niezwłocznie wspomnianego planu lub zestawu planów, zgodnie z art. 13 ust. 5 tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. 2014, L 317, s. 35.